

Το ταλέντο του Τσάρλι

Το καλοκαίρι μόλις είχε φτάσει. Ο Τσάρλι φύτευε σπόρους στον κήπο του, μπροστά από το σπίτι του. Κάποια στιγμή, σήκωσε το κεφάλι του και είδε τον φίλο του, τον Ντέιβ, να τρέχει προς το μέρος του. Σταμάτησε ό,τι έκανε.

«Τι κάνεις φέτος το καλοκαίρι;», τον ρώτησε ο Τσάρλι.

«Η ποδοσφαιρική ομάδα μου προπονείται για ένα μεγάλο τουρνουά. Φέτος, πιστεύω ότι μπορούμε να κερδίσουμε», απάντησε ο Ντέιβ.

«Ουάου, ... αυτό ακούγεται τέλειο».

Καθώς ο Ντέιβ έφευγε, ο Τσάρλι συνέχισε να φυτεύει τους σπόρους του. «Μακάρι να ήμουν και εγώ σε μία ομάδα ποδοσφαίρου», σκέφτηκε, «πρέπει να αρχίσω να προπονούμαι».

Την επόμενη εβδομάδα, ο Τσάρλι πήγε σε ένα γήπεδο. Γνώριζε μία ομάδα παιδιών που έπαιζαν ποδόσφαιρο εκεί. Ο Τσάρλι μπήκε στο παιχνίδι τους, μα τα πράγματα δεν πήγαν καλά. Μπέρδεψε τα πόδια του και έβαλε αυτογκόλ. Όταν τέλειωσε το παιχνίδι, κατάλαβε ότι το ποδόσφαιρο δεν έκανε γι' αυτόν.

Ο Τσάρλι έσυρε τα πόδια του προς το σπίτι και άρχισε να δουλεύει στον κήπο του. Σε μια στιγμή, είδε την Γιαν να περπατά στον δρόμο.

«Γεια σου, Γιαν!», φώναξε, «τι σκοπεύεις να κάνεις το καλοκαίρι;».

Η Γιαν απάντησε: «Τραγουδάω πολύ. Η χορωδία μου ετοιμάζεται για μια μεγάλη συναυλία».

Ο Τσάρλι αναστέναξε. Σκέφτηκε ότι αυτό ακούγεται διασκεδαστικό και ψιθύρισε: «Εύχομαι να ήξερα να τραγουδώ ...».

Ξαφνικά, το σκάψιμο στον κήπο του φάνηκε σαν ένας ανόητος τρόπος, για να περάσει κάποιος το καλοκαίρι του.

Μερικές εβδομάδες αργότερα, ο Τσάρλι είδε ένα φυλλάδιο για ένα νέο μουσικό συγκρότημα. Πήγε να δοκιμάσει. Καθώς τραγουδούσε, η φωνή του τσίριζε. Ένας από τους κριτές έκανε έναν μορφασμό. Ο Τσάρλι κατάλαβε ότι δεν θα τον επέλεγαν.

Ο Τσάρλι πήγε σπίτι του και φύτεψε λίγους σπόρους. «Όλοι οι φίλοι μου έχουν κάποιο ταλέντο», σκέφτηκε. Μακάρι να μπορούσα να ήμουν και εγώ πολύ καλός σε κάτι.

Για το υπόλοιπο του καλοκαιριού, ο Τσάρλι συνέχισε να ψάχνει ποιο ταλέντο μπορεί να έχει. Μετά από κάθε νέα

προσπάθεια, ο Τσάρλι επέστρεφε σπίτι με το κεφάλι κάτω και περνούσε χρόνο στον κήπο του.

Προς το τέλος του καλοκαιριού, ο Τσάρλι είδε ξανά τους φίλους του, τον Ντέιβ και την Γιαν.

«Πώς ήταν το μεγάλο τουρνουά ποδοσφαίρου;», ρώτησε.

«Κερδίσαμε!», απάντησε ο Ντέιβ.

«Και πώς ήταν η συναυλία;», ρώτησε ο Τσάρλι την Γιαν.

«Είναι αύριο. Η χορωδία μας προετοιμάστηκε πολύ σκληρά και εγώ θα τραγουδήσω ένα τραγούδι μόνη μου!».

«Συγχαρητήρια», τους είπε ο Τσάρλι. «Εύχομαι να ήμουν κι εγώ καλός σε κάτι, για να είμαι περήφανος».

«Αστειεύεσαι;», ρώτησε η Γιαν. «Τα λαχανικά στον κήπο σου είναι τεράστια! Κάθε φορά που προσπαθώ να φυτέψω κάτι, αυτό γίνεται καφέ και ξηραίνεται».

«Αλήθεια; Δεν πίστευα ποτέ ότι η κηπουρική ήταν κάτι ιδιαίτερο». Ο Τσάρλι χαμογέλασε.

«Γιατί δεν έρχεστε και οι δυο αύριο, για να γιορτάσουμε την επιτυχία του Ντέιβ στο ποδόσφαιρο; Η μαμά μου θα ετοιμάσει δείπνο με λαχανικά από τον κήπο μου και μετά μπορούμε να πάμε στη συναυλία της Γιαν!».

Ανακτήθηκε από https://timssandpirls.bc.edu/pirls2011/downloads/PIRLS2011_Framework-AppendixC.pdf
και μεταφράστηκε και προσαρμόστηκε από την Ομάδα Εργασίας Ελληνικών Δημοτικής Εκπαίδευσης